

POROČILO S POTI

10. KONFERENCA ICSD

(VARŠAVA, 28. 6. 2006 – 1. 7. 2006)

»SOCIALNA POLITIKA IN SOCIALNO DELO – AKCIJA IN INTERAKCIJA V KONTEKSTU SOCIALNEGA RAZVOJA«

Fakulteta za socialno delo je že nekaj let članica mednarodne organizacije *International Consortium for Social Development* (ICSD). Pred tremi leti sem se na pobudo Blaža Mesca, ki je bil predstavnik naše fakultete v tej organizaciji, udeležila prve konference in obenem postala predstavnica fakultete v glavnem odboru organizacije.

ICSD je neprofitna mednarodna zveza institucij, znanstvenikov, profesorjev, učiteljev, praktikov in študentov, ki se združujejo zaradi skupnega interesa za socialni razvoj. Socialni razvoj organizacija razume kot večanje socialnih, ekonomskih in političnih kapacitet posameznikov, družin, skupnosti, držav in mednarodnih organizacij. Delo v tej organizaciji poteka prek postavljanja ključnih vprašanj, oblikovanja teorij, raziskovanja, uporabe podatkov za izboljšanje politike in prakse, poučevanja, organiziranja profesionalnih srečanj, izdaja pa tudi mednarodno revijo *Social Development Issues*. ICSD je med drugim vir informacij o mednarodnem socialnem razvoju in spodbuja sodelovanje z organizacijami, kot so Organizacija združenih narodov, Svetovna banka, UNESCO, UNICEF. Poleg tega spodbuja sodelovanje med profesionalnimi združenji, ki delujejo na področju socialnih storitev, raziskovalnimi centri, agencijami za razvoj, izobraževalnimi institucijami in nevladnimi organizacijami.

Evropska veja mednarodne organizacije ICSD vsaki dve leti organizira konferenco, na kateri člani organizacije in ostali udeleženci predstavijo svoje prispevke v zvezi s teorijo, raziskovalnimi dosežki in praktičnimi izkušnjami na področju socialnega dela in socialnega razvoja. Letos je bila konferenca organizirana v Varšavi na Poljskem, v deželi z bogato zgodovino, ki pa je bila velikokrat tudi precej tragična. Od 28. 6. 2006 do 1. 7. 2006 je tu potekala že 10. konferenca ICSD z delovnim

naslovom »Socialna politika in socialno delo – akcija in interakcija v kontekstu socialnega razvoja«. Na plenarnih predavanjih je bil glavni poudarek na razvoju in spremembah na področju zagotavljanja socialnih storitev v različnih režimih blaginje, pri čemer so predavatelji poskušali kontekstualizirati liberalne pristope, ki si utirajo pot v različne režime blaginje. Posebej je bilo poudarjeno, da kljub temu, da nam različne tipologije blaginje rabijo kot okvir za konceptualizacijo sprememb, spremembe, ki se dogajajo v različnih podsystemih socialne politike, ne sledijo nujno predpostavkam, ki bi jih pričakovali v posameznem režimu. Tako smo npr. v državah, ki jih uvrščamo v konzervativni režim blaginje, priče spremembam, ki nakazujejo bolj elemente liberalnega režima. Prof. Opielka z Inštituta za socialno ekologijo iz Jene v Nemčiji je na podlagi raziskav ob liberalni, konzervativni in socialnodemokratski režim blaginje postavil še režim, ki ga je poimenoval »garantist« (garancijski režim), z glavno predpostavko, da je v takem režimu socialna politika utemeljena na človekovih pravicah. Prof. Jolanta Skupinska pa je apelirala na ozaveščanje ekonomistov in tistih, ki ustvarjajo javno mnenje, da je treba sredstva, namenjena za socialo, videti kot investicijo v družbo in ne kot strošek (kar v današnjem javnem mnenju in številnih poljudnih člankih sicer prevladuje).

Večina predstavitev je potekala v štirih sklopih sočasnih delavnic:

- lokalna socialna politika v času decentralizacije,
- družine v socialni politiki in socialno delo,
- poučevanje socialne politike in socialnega dela,
- migracija in trg dela v EU – odgovor države in družbe.

Na konferenci so sodelovali predstavniki z različnih evropskih univerz iz Poljske, Nemčije,

Švedske, Litve, Velike Britanije, Irske, Švice, Estonije, Norveške, Avstrije, Srbije, Rusije. Nekaj pa je bilo tudi udeležencev iz ZDA in Indije.

Sama sem aktivno sodelovala v delavnici »Lokalna socialna politika v času decentralizacije« kot vodja sekcije ter s prispevkom o socialni politiki socialnega vključevanja v Sloveniji. Ker sem kot raziskovalka sodelovala v raziskavi *Socialna in ekonomska vključenost ranljivih skupin v Sloveniji - možni ukrepi za dvig zaposljivosti najbolj ranljivih kategorij težje zaposljivih in neaktivnih oseb*, ki je bila osnova za pripravo določenega dela Nacionalnega akcijskega načrta o socialnem vključevanju (v nadaljevanju NAP), sem na konferenci predstavila glavne ugotovitve raziskave in primerjavo med predlogi iz raziskave s predlogi, ki so bili vključeni v NAP. Analiza vsebine dokumenta je pokazala, da je bila upoštevana večina predlogov, ki jih je priporočila raziskovalna skupina. Kljub temu pa je opaziti nekatere pomanjkljivosti, ki se kažejo v tem, da bilo več pozornosti namenjene tistim informacijam oz. tistim ugotovitvam, ki so jih posredovali strokovni delavci, ki v javnih institucijah delajo z ljudmi iz ranljivih skupin, v manjši meri pa ugotovitvam na podlagi podatkov, pridobljenih od ljudi iz ranljivih skupin. Nekateri predlogi raziskovalne skupine, kot npr. »normalna zaposlitev« za ljudi, ki so razrešili akutne probleme, pa v NAP niso bili vključeni. Poleg tega je precej ciljev oz. strategij predstavljenih v taki obliki, da bo težko oceniti dosežke po preteku relevantnega obdobja.

Tudi veliko drugih udeležencev konference je omenjalo podobne probleme, še zlasti tisti iz Amerike. Opozorili so, da so na ravni socialne politike ugotovitve profesionalcev in raziskovalcev le redko v celoti upoštevane, mogoče le v manjši meri, pa še to takrat, ko so v skladu z vladajočo politiko.

Kljub številnim zanimivim naslovom prispevkov je bilo zaradi vzporednih delavnic nemogoče slišati vse, vendar so organizatorji obljubili, da bodo prispevke objavili v zborniku, za katerega sem prepričana, da bo vir bogatih informacij.

Take konference so izjemna priložnost za vzpostavljanje stikov z ostalimi šolami, ki imajo izobraževalnih programov za socialno delo, in za izmenjavo izkušenj. Tokrat smo kot institucija dobili povabilo Golama M. Mathborja z oddelka za socialno delo na Univerzi Monmouth iz New Jersey v ZDA, da sodelujemo kot partnerska organizacija v njihovem magistrskem programu.

Piotr Salustowicz iz Šole za socialno psihologijo v Varšavi, ki je vodja oddelka za socialno delo, pa je dal pobudo za vzpostavitev sodelovanja v izmenjavah Socrates-Erasmus med obema šolama. Možnost za razširitev sodelovanja se ponuja tudi v okviru programa Leonardo da Vinci, v katerem Fakulteta za socialno delo sedaj sodeluje že drugo leto v povezavi s partnerskimi organizacijami iz zahodnoevropskih držav; na ta način pa bi lahko spodbudili tudi sodelovanje z vzhodnoevropskimi državami.

Predsednik organizacije Frank Raymond nas je povabil na naslednjo konferenco z delovnim naslovom »Iskanje harmonije in spodbujanje socialnega razvoja v konfliktnem svetu«, ki bo julija 2007 v Hong Kongu. Vse informacije o konferenci so na voljo na spletni strani <http://www.icsd.info/hongkong/callforabstracts.htm> (8. 1. 2007).

Liljana Rihter